

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért ígattatik be.

Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórcaz.

Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) címzendők: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Történelmi fejtegetése

a régi eleinkről ránk maradt némely szokásos mondások és kifejezéseknek.

I.

Hol veszi eredetét azon kifejezés, midőn a magyar azt mondja, hogy az asszony viseli a háznál a süveget?

Mivel, mint a fejezetben mondom történelmi fejtegetést terjesztek a figyelmes olvasó elé, hiszem és reményelem, hogy elkísér szellemével és eleink korszakához.

Herodotus VII-ik könyvében azt adta elő, hogy mikor Xerxes a görögökkel hadakozott a Sisamnás vezérése alatt vitézkedett ariabelieknek azaz a mi ő eleinknek a fejkön olyan süveg volt, melyet a fegyver sem járt.

Ez a fegyver nem járta süveg nevezetett kidarának vagy tiarának. Ez a szó kidara, ez chaldaei szó, mert kidor tézsen laptát, szörből kereken összeállított golyóbist, mivel tehát szörből összeállított anyagból volt a süveg, azért nevezetett kidarának latinul pileusnak; melynek alakja úgy volt, hogy a teteje kereken ment össze mint egy fél tojás.

És ezt neveztek régi eleink is már süvegnek, melynek is értelme fenmaradt azon zsidó szóban suach, mely annyit tesz, hogy ráhajlott, ráborult, lenyomult.

A színe ezen kidarának rendszerint fehér volt azért neveztek ezt a zsidók Peérnek. A maszagáták feketére festették ezt, azért neveztek karakalpaknak vagy fekete süvegnek.

A magyarok kidarája vagy süvege különbözött a párthusok tiarájától abban, hogy a párthusokénak a teteje lapos és nem kerek volt, és az csipkés taréju volt, mit a zsidók czepirának neveztek vagyis

czifrának. És mind a kidara, mind a tiara csak fülökig ment le az azt viselőknél; de a főembereké s királyoké aként volt készítve, hogy hátul a nyakukat, két oldalról pedig az arcukat nagy részint beborította, de már ezeké nem fehér volt, hanem vörös bársony színre festett és mind felől mind alól fehér pántlikával volt körülkötve, melyeknek végei hátulról hosszan lenyultak. A kidara vagy tiara volt a párthusok czimere, s azért ő náluk valakinek süvegét elvenni annyit tett, mint azt szabadságától megfosztani, szolgává tenni.

Antonius a párthusokon vett győzelme emlékére azért rajzoltatta s verette a pénzek egyik oldalára a parthus királyi süveget. — A bírák tiarájának bal arcukat betakaró része mindig fel volt hajtra, melylyel azt jelentették, hogy mindenkor készek a panaszok meghallgatására, a jobb arcuk pedig be volt fedve, hogy senkire nem hallgatva tesznek igaz ítéletet.

A süveg elvétele tehát szolgai állapotot jelentvén, ma is mikor azt mondja a magyar, hogy az asszony viseli a háznál a süveget, ez azt teszi, hogy ő parancsol a háznál, nem pedig a férje.

Az országut mellékek kifásítása.

Épen a napokban beszélgeték egyik derék városi tisztviselőnkkel arról, hogy mikép lehetne a fehérvári határt, különösen a szőlők alatt kiosztott területet nemcsak paradicsommá, hanem gyümölcsözővé, jövedelmet hajtóvá tenni. Elmondá nézetét, én is a magamét s abban állapodtunk meg, hogy e gyönyörűséget okozó s hasznosító művet mielőbb meg kell kezdeni.

Véletlenül kezembe akadván a „Wiener Landwirtschaftliche Zeitung” ez idei 6-ik száma, a melyben egy osztrák pomológ épen ezen kérdésről értekezik: időszerűnek tartom annak gyakorlati nézetét e lapok olvasói előtt elmondani.

Előrebocsátván értekező, hogy midőn 1871-ben Ausztriába jött s látta ott a gyümölcsészet s fátanyészés elhanyagolt állapotát: jelentkezett az akkori földművelési miniszternél s felajánlotta szolgálatát, hogy mint vándortanító beutazza Ausztriát s szerzett tapasztalásai alapján a gyümölcsészetet meghonosítja. „A miniszter ural folytatott szövtárból — így ír értekező — csakhamar meggyőződtem, hogy neki fogalma sincs a gyümölcsészet magasztos voltáról. Felhozta annak akadályait, mint a kedvezőtlen éghajlati viszonyokat, az erős széljárásokat, a talaj terméketlenségét, szóval mindent, a mit bizonyosan csak hallomásból tudott. Természetes, hogy ezen magas miniszteri fogalmak s nézeteknek nem szabad volt ellentmondanom; de azért feltettem magamban, hogy Ausztriában tartózkodásom alatt kutatásom s kísérletem tárgyává teszem, hogy mennyiben van igazsága miniszter urnak s mennyiben nincs s állításai daczára elkövetek mindent, a mi erőmtől telik a fátanyészés érdekében.

E végből beutaztam Stayert, Tirolt, Karinthiát, felső Ausztriát, Morva- s Csehországot s azon tapasztalatra jutottam, hogy mindaz a mit Ausztriában a gyümölcsészet emelése s felvirágoztatása érdekében tesznek; mindazon csekély segélyek, melyekben a gazdasági egyleteket részesítik, nem bírnak azon biztos hatással a gyümölcsészet emelésére, mint a melyet el lehet érni az utak, különösen az országutaknak gyümölcsfákkal való beültetése által, feltéve, hogy a beültetésnél nem állapodunk meg, hanem az ültetett fák ápolása, gondozása és biztosítására figyelmet fordítunk.

Az utak egyuttal az állam szántóföldjei, keresztülkaszul szeldelik az országot s a nélkül, hogy a közlekedésnek akadály okoznának, ezek volnának a legalkalmasabb területek, a melyeken a szomszéd birtokosok s utazók számára utánzásra szolgáló mintafaultvényeket lehetne teremteni.

Hogy e tekintetben az utmellekek beültetése mi eredményt képes felmutatni, arról tanúságot szerezhet magának, a ki Würtenberget, Badent, Hannoverát beutazza. De

nemcsak szépség, hanem haszon tekintetében is figyelmet érdemel az utmellekek befásítása, ha mondom az ültetvényekre kellő gond fordítatik. Mindenki tudja, hogy évenként mily roppant költségbe kerül az utak jó karban tartása, jöllehet a fontosabb vonalokon most már gőzmozdonyok repülnek és hoznak e hasznót? Azt is látjuk, hogy a hol gond fordítatik az utak befásítására, többnyire haszontalan terebély nyárfákkal ültetik be, a melyek hűs árnyat nyújtanak ugyan a fáradt vándornak; de széles árnyakkal s gyökereik terjedése által, kiszívva a föld erejét, csak ártalmára szolgálnak a szomszédos területek s a tulajdonosok méltán emelnek keserű panaszt az ily haszontalan s kártékony fergeket tenyészítő fák ellen.

Ezt megfontolva minden szakértő s előítélet nélküli ember könnyen beláthatja, hogy az országutaknak fákkal való beültetése valóságos áldás a vidékre s az egész országra. Ezzel ugyan nem mondtam valami újat, mert ezt igen sok gyümölcsészet kedvelő tette a maga birtokán, de azért nem tartom ezt fölöslegesnek ezt újra meg újra s mindig nyomatékkal elmondani, mert a jót ismételni, arra nógatni, sohasem fölösleges, mivel Ausztriában az utaknak gyümölcsfákkal való beültetése a ritkaságok közé tartozik s a hol van is, az oly nyomorult, elhagyatott állapotban teng, hogy nem mintául, hanem elretentő példál szolgál. (Folyt. köv.)

Levél a fővárosból.

Budapest, február 15. 1878.

A ki a fővárosban a múlt év nagy eseményeinek lezajlásánál jelen volt, a ki látta a fényes fogadtatást, melyben a Konstantinápolyból hazatérő magyar ifjak és később a török küldöttség részesült, a ki részt vett az imposans tüntetésben, melyet szívünk legőszintébb érzetéből rendeztünk a plewnai hős oszmánok tiszteletére s végre a ki látta a levertséget, hallotta a fájdalmas feljajdulást, mely Plevna eleste után egy nepes

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

A két lábú farkas.

VII.

A sátán.

Ivott a két czimbora, és Bandit csakhamar utolérte a buzgóság, nyelve mindmind nehezebb lón, s néha-néha egyet horkantott is, mert az álom nagyon belekapaszkodott szempilláiba.

— Ne hagyd magad pajti! — biztatá Sándor eleibe tolva egy fris üveget.

— Nem is hagyom a ki felmarkolta — dadogá Bandi, s a nélkül hogy szemeit felnyitotta volna kezeivel keresvén a boros üveget, egyet feldöntött, mely nagy csörömpöléssel gördült a földre s mintha semmi sem történt volna másik után nyulván azt fenéig ürítette.

„Turi csárdában ég a mécs,
Ott iszik a fiatalság,
Nekem is van egy galambom,
Hej tán az is ott iszik.”

dudolgatá Bandi öntudatlanul, s kis szünet után feje az asztalra süllyedvén hortyogott, mintha bőrt huztak volna a fagyon.

— Andris nem győzi úgy mint maga Sándorka — mondá Iczik, ki eddig messzeült a borozóktól s most mint kigyó Sándor mellé csuszott. — Azt szeretném én ha ne-

kem miuden este ilyen vendégem volna, mint maga, akkor legalább lenne egy kis haszon a korcsmároságban.

— Lennék is én Iczik minden este, mert:

Egy pohár bor vagy kettő,
Nem vág engem a földhő,
Hej az én sapkám csurgóra,
Mindig innám, ha volna

— de lássa kend Iczik a lapos menykő megüti néha az én erszényemet is, mert hiszen ha Dárius kincsével bírnék is, elkelene fogyni — mondá Sándor.

— Tudnék én magának valamit mondani s ha azt megfogadná minden este multhatna kedvére — mondá Iczik közelebb csuszva Sándorhoz.

— No persze hogy minden este egy füzér kukoriczát hozzak — mondá Sándor — de szomszéd a hegy is elfogy ha mindig hordják — tevé hozzá.

— Isten mentsen, már miért is károsítaná anyját — mondá Iczik részvétellel — van annak más módja is, de hiszen minek mondjam, maga ugy sem teszi meg, pedig isten engem ugy segéljen, nem bánna meg, mert ihatnék minden este, a mellett heverő pénze is lenne, és Zsuzsikának vehetne egyet-mást, mert az megérdemli, nincs olyan leány két vármegyében.

— Mondja hát no mi az? — sürgeté Sándor, kinek kíváncsiságát nagyon fel-

csigázta azon eszme, hogy minden nap ihatik, s a mellett heverő pénze is lesz.

— Hagyjuk azt Sándorka, tréfa, aztán ugy sem tenné meg, ámbár az volna a legkönnyebb mód pénzre szert tenni.

— Ne kerülgesse, mint a macska a forró kását, hanem kivele ordítá — Sándor, öklével az asztalra suhintva.

— Neked... sem... mi közöd... a más szeretőjéhez — mordollá Bandi, ki a roppant csattanásra kezdett ébredni.

— Igyál pajtás! — biztatá Sándor, de Bandi nem felelt, mert ismét mély álomba süllyedt. — Mondjuk no Iczik! mert megharagszom — fordult a zsidóhoz.

— De hát megteszi-e? kérdé Iczik, ki félve czammogott elő aljas tervével.

— A mit ember megtesz és megtehet, én megteszem Iczik, csak pénz legyen — mondá Sándor elhatározottan, s szemei oly tüzzel ragyogtak, hogy azt lehetett volna gondolni, miként anyja megölésére is kész.

A mi becsületes Iczikünk, nemcsak mint korcsmáros, de mint mészáros is vérszopója volt Hőrcsöknél. Ő szokta ellátni köznapokon birka, vasárnapokon a szomszéd falubeli mészárosról áthozott darab marhahussal hőrcsöki adózóit. Képzelteti olvasóm! mily szánakozásra méltó juhot nyestet le ezen telhetetlen penzszák a

szegény paraszt számára, és még is minden megyei gyűlésre folyamodott több czimborával a hus ár felemeléséért s a szegény paraszt verejtékéből összegyűjtött sárga csikókkal szokta vesztegetni a hus ár felemelésére szavazni szokott táblabíró urakat. Ezen ember most még azon néhány forintot is megakarja kimélni, melyet eddig beteges birkákért adott ki, s ingyen akar vágnivalóhoz jutni. Ilyen terv fogamzott meg gonosz lelkében s ezen terve kivitelére a nevelés által elrontott s könynyelmű Sándort akarja felhasználni.

— Tudja kend Sándorka, hogy én hust is mérek — így kezdé a zsidó terve kifejtését.

— Tudom bizony Iczik — válaszolt Sándor — még pedig olyant, hogy kutyának is különbet kellene adni.

— Jah, lássa kend, a birka drága, a hus olcsó, pankrottá kell lenni — menté magát Iczik — de lássa kend Sándorka, ha kend velem egyet értené, jó hust is mérnék, kendnek is lenne pénze.

— Ki vele a ki lelke van — mondá Sándor, ki gyanítani sem tudta a zsidó tervét, Iczik pedig szerette volna ha Sándor magától jön a birkalopás eszméjére.

— Nagyon sok szép birka van a helységben, ha kend néha egyet ide emelne, este, titkon; jó hust is mérnék, kendnek

népgyűlésben nyilvánult, a ki mondom mind ezt átélte, látta és tapasztalta, az előtt méltán feltűnhetik azon rideg közöny és nyugodtság, mely ép most a legdöntőbb események lezajlásánál a kedélyeken erőt vett. Mintha nem is az a főváros lenne, a mely még kevéssel ezelőtt oly nagyszabásúlag tüntetett, midőn a török testvér legnagyobb hadvezére és legdicsőbb hadserege hazájára nézve elveszett. Most pedig, midőn végvonaglásban a megsemmisülés örvényének szélén áll a török nemzet, mélyen hallgat a főváros, mélyen a vidék.

Van ebben a hallgatásban valami félelmes, van ebben a télettségben valami jelentőségteljes, s hasonlíthatók a nyugodt felületű tengerhez, de a mely belsejében háborog s melynek egét a vihar fellegei már már elborítani készülnek. Érezzük, hogy nagy események előestéjén állunk, s azért várunk, hallgatunk, s ki tudja nem-e parázs rejlik a nyugalom hamuja alatt, mely a legkisebb fuvalomra vérszenes kitérhet. Bizonyos fatalismus vett rajtunk is erőt, tudjuk, hogy valaminek okvetlenül kell bekövetkeznie vagy előbb vagy utóbb s ennek rossz sejtelmé zsiabbasztja meg tetterünket. Cassandra jóslatának felidézése nem rémisztünkre történt, hanem az események folyása tintéti fel egész sötét valójában az ineluctabile fatumot.

Annak idejében pedig megtettünk mindent arra nézve, hogy velünk ne történhesék meg az, a mi a török nemzettel már megtörtént; nem lehet mondani, hogy a főváros nem ment volna jó példával elől a fenyegető vész feltűnésekor, hogy a nemzetet érületének nyilvánítására bírja, mintegy figyelmeztetésül azokhoz, kik a nemzet közérületével homlokgyenest ellenkező politikát vittek; igen, a főváros megtette mind az iniciatívát s a nemzet lelkesen követte, fényesen igazolván azon harmoniát, mely a hazafias érdekek megóvása körül a főváros és vidék közt létezik. A török küldöttség első sorban a nemzet vendége volt, mert a hol csak lehetett mindenütt a fővároséhoz hasonló kitörő lelkesedés és örömmel fogadtatt az ország minden részéből érkeztek hozzájuk üdvözlések; továbbá a fővárosban kezdeményezett népgyűlések a nemzet benső érületét kifejező kezdő hangok voltak, melyek azután lázasan törtek ki mindenütt széles e hazában, s élénk visszhangra találtak minden, hazája sorsáért hön dobogó magyar szívből.

Tehát annak idejében megtett a nemzet és főváros mindent érdekeink megóvására, kifejezte kívánatait szóval és írásban, kérte az illetékeseket ne kövessenek a nemzet létérdekével ellenkező politikát, eszedtünk, hogy ne engedjék a testvért sir szélére hurocolni, hogy később mi is hasonló sorsban részesüljünk; Isten látja lelkünket, megtettünk mindent a mit érdekeink veszélyeztetése megenni parancsolt, és most háruljon a felelősség azokra, kik mellőzés, kicsinylés és gúnyval fogadták leghazafias intencióinkat s elnyomással fenyegeték még akaratunk szabad nyilvánítását is. S mit tön a nemzet midőn legjogosultabb kívánalmaiban magát megsalattva látta? Elnémült, közönytől öltött fel, apathiába süllyedt, melyből nem rázza fel sem a testvér végvonaglása, sem a tornyosuló veszély közelsége. Ma már nem maradt egyéb számunkra, mint hallgatni,

is lenne pénze — előlépett Iczik aljas terével, melylyel oly soká vajudott s melynek megszűlése oly nagy könnyebbségére szolgált.

Sándor darab ideig gondolkozva nézdelte a zsidót, majd szóla — Iczik! Iczik! nagyon könnyen megütheti lábát az ember.

— Jah, de ha azt várjuk, hogy a sült veréb szánkba röpüljön; akkor éhen maradunk — mondá Iczik fontos pófával.

— Igaz, de ha rajta kapnak? — Vej mir! nem oly ostoba ember keed, hogy rajta kapják.

— Hát azután, hogy lenne az alku, mert tudja kend Iczik azt mondja a magyar „szegődött bér, osztott koncz?” — kérdé Sándor, kibén bár a rajta kapatástól félelem erősen ellenküzdött, de a pénz, és bor szerelme, és a zsidó csábításai erőt vettek.

— A bőr árát kifizetem kész pénzben, a hus árát pedig leesz és issza kend.

— Fordítsa meg Iczik, mert ugy hiszem a husa többet ér mint a bőre.

Iczik nem akart ellenkezni, nehogy nyakasságával az egészet elrontsa s az alku megkötöttét, csupán az időhatár bizott szerencsés alkalmra.

— Még egyet Sándorka — mondá a zsidó, — midőn az áldomást akarták meginni — én ebben a dologban semmit sem tudok.

türni és remélni. Remélünk — hisz akkor nem veszítettünk még mindent, mert a ki remél, annak van öröme a jelenben, lehet bizalma egy szebb jövőben s fájdalomra enyhítő balszámot csepegtet a remény édes tudata, de fájdalom, vérzik szívünk, hogy kimondjuk, könyek borítják el szemünket annak bevallásánál, hogy nekünk már reményeink nincsenek.

Megérte nemzetünk a tatárpusztítást, midőn népes városai és falvai a földdel egyenlővé tettek, lakosai rabláncra fűzettek vagy felkoncoltattak, megérte a mohácsi vész, midőn az ország színe, java a gyastréren taláta sirját, ért pusztító háborukat, inséget, nyomort, de azért mindezt át is élte, mert nem csüggedett s bizott a magyarok Istenében, remélt egy szebb jövőben és nem is csalatkozott. Atélte a legnagyobb rázkodásokat, mert bátorúságot, vigaszt merített mindenkor a reményből, s mikor tenie kellett tenni, mikor áldozatra volt szükség vért és vagyonát áldozta s ennek köszönheti nemzetünk, hogy egy ezredéves dicső multra tekinthet vissza európai életében. — Évszázadok viharai zajlottak el fölöttünk, sarkában megrázva hazánk államéletét, de végkatasztrófa előtt állunk. Eljön 1884, európai fenállásunk ezredéves évfordulója, nincs messze az igaz, de közel se arra nézve, hogy egy nemzet ennyi idő alatt megsemmisíthessék; nem vagyunk pessimisták, azonban a súlyos körülményekből ítélve, ha élni is fog még akkor a magyar, mint független nemzet e hazán, de boldog nem leszen. — Ennek a fájó tudata nehezedik ársúlyként reánk, ez zsiabbasztja meg tevékenységünket s ezért nem remélünk.

Nemsokára elhangzik török testvértünk sirja fölött a „de profundis.“ Az a ki sirjába taszítá nem fogja feledni, hogy van egy nép, mely a megsemmisített nemzet testvéreinek valja magát, mely nép lázasan örvendett a testvér győzelmein, zokogott és a méltatlanokos hangját hallatá versegeinél, nem fogja feledni, hogy győzelmes hadjáratának árnyképeit, az ártatlanul meggyilkoltak szellemét idézte föl a taplólk örömmámorának lehűtésére, s levonta a leplet igaztalanul ontott vértől párolgó kezéről s győzelmi lobogójára a barbarismus és gyalázat bélyegét sítte; mindezt nem fogja feledni, hanem egykor bizonyára el fog jönni, hogy a mi keblünkben is megforgassa a vasat, mely most a testvér vértől párolog. Ezért jogosult nemzetünk félelme a nyers erőszak és barbarismus zászlóvivőjének invaziójától, ettől fél a nemzet, mely egykor fél Európát rettegésben tartá és a legnagyobb veszélyekkel bátran szembe szállott, a mely nemzet fia, Báthory István előtt porban esedett egykor kegyelmet az, ki most megsemmisítésünkre akar törni; és most félünk, mert a magyar meghasonlott, süllyed erkölcsileg és anyagilag s idegen érdekeknek tömjénez.

— Már hogy a kőben ne tudna kend, ha ide hozom a lopottat?

— Legalább nem akarok tudni.

— Hiszen kend tanácsolta.

— Jó, jó, de már ezt ugy szokás mondani, hogy én ebben semmit se tudjak, azaz ha szó lenne valamikor róla, kend Sándorka az én nevemet világért sem említi — mondá Iczik meczirógatva Sándorka arczát.

— Értem Iczik, csak az én börmöm égen, ha égni kell — mondá Sándor — ne busulj zsidó, meg sem gyaláznám magam azon vallomással, hogy te beszéltél rá a lopásra.

— Derék ember kend Sándor, látszik, hogy magyar, van kurázsija, s a mit tesz nem keni másra — hízelt a zsidó, hogy Sándort ugy behálózza, miként az mozdulni se tudjon. (Folyt. köv.)

Mézeskalácsra valók.

- VI. Oh mily kedves az az óra, Melyben hívsz találkozára.
- VII. Mi volna édesebb a méznél?... Te volnál, ha mindig rám néznél.
- VIII. Szived, lelked igen vásott, Mert hamis a kacsinásod.
- IX. Mióta megismertelek Azóta nyugtot nem lelek.

Ebből magyarázhatjuk meg a fásultságot és közönyt, melylyel a még rövid idő előtt a török ügyéért rajongó nemzet, most végkatasztrófájának híret fogadja. Fáj dalmunk kifejezésére már nincsenek könnyeink, felszabadításukra kötve karunk s most már a reánk következhető veszély megjelenését várjuk s ezért fogja el keblünket borus sejtelen és néma félelem.

Mindazonáltal mulat, vigad, farsangol a fővárosban mindenki a ki csak teheti; mintha jövő nem is léteznék, mindenki csak a jelen élvezetével gondol. Ha megértük két év előtt azt, hogy vigalom vigalmat ért, midőn a Dunamentén a pusztító árvíz-től sújtottak kenyéért esengtek ezrek és ezrek jutottak koldus botra, akkor miért ne vigadhatnánk most is, midőn természetes szövetségünk élteinek végperceit éli s a honatyái börtönkre alkudoznak?! „Sirva vigad a magyar“ azt mondja a közmondás, s mai napság pedig a legjogosultabban alkalmazhatjuk azt, mert soha anyai okunk sirására és czim mulatságra, vigásra nem volt mint ma. A jótékony cézlu egyletek, társulatok stb. mind megannyi titulusok a vigalmakra, melyek cassájuk gyarapítására ügyesen használják fel a farsangot és az emberiség mulatozási hajlamát, habár tagadhatlan, hogy egy kis önértés is vegyül a dologba, mert a mellett, hogy jótékonyaság gyakorolnak még mulatni is akarnak s ezzel kapcsolatban szivesebben áldoznak, amit talán másképp nem cselekedtek volna. És ha már a sok baj és nyomoruság közt mulatunk, vigadunk, ne feledkezzünk meg azokról akik sirnak és éheznek. Ne feledkezzünk meg török testvéreinkről, kik most hideg és éhséggel küzdenek; ha már másképp nem segíthetjük őket, segítségük könyöradományainkkal, melylyel még azt a vigaszt és reményt szerezhetjük meg számukra, — hogy midőn fáradságteljes tagjaikat nyugalomra hajtják, ne zavarja álmaikat a jövő nap éhségének ijesztő képe. Vigadjunk tehát hajléktalan és nyomorral küzdő török testvéreink javára is!

Az igaz, hogy inkább sirhatnánk és zokoghatnánk felettük, de ezzel bizony nem sokat segíthetünk rajtuk, tehát inkább mulatva segítünk a nyomoron, mert hiába mai napság ez a divat, bármi nagy legyen is a contrast a dologban. Segítsünk rajtuk ily módon, hisz ők is egykor midőn Magyarország dicsőségének és szabadságának napja elsötétült, oltalmuk alá vették segélyt kereső honfiainkat s bujdosó nagy férfiakat megmenték a nemzetnek, hogy a nemzet bizzik és ne csüggedjen míg ők élnek. K—y.

Az első székesfejevári régészeti lelet a m. n. muzeumban.

Midőn Székesfejevár, a királyok városának tudományos értelmisége oly jeles buzgalmat fejt ki a hajdankor hagyományainak föl kutatásában s már-már csarnokot rendez azok kegyeletes megőrzésére, alig hiszem, hogy e néhány sor érdekességénél fogva kedves fogadtatásban ne részesülne.

Magyarország művelődés történetében nincs örvedeteseb s fényeseb mozzanat, mint a m. n. muzeum keletkezésének zsege korszaka. Ha a muzeum okiratait 1804—1814-ig, az „Act. Literat. Mus. Nat. Hung. és a „Cimeliotheca“-t (1825.) egyéb e korra vonatkozó műveket az ember figyelemmel lapozza, a hazai tudományosság fölvirágzására irányzott lelkes törekvés elragadó képe tárul föl előttünk. Megyék és városok, intézetek s községek, főpapok és mágánok pazar kézzel ezreket s ezreket, de mások is tehetségeikhez képest vetekedve áldoztak amaz intézetre, mely a nemzet méltóságának s becsületének, a tudomány magas igényeinek ma már oly mérvben megfelelő, hogy a külföld, mely e tekintetben századokkal előzött meg minket, tisztelettel s kellő elismeréssel nyilatkozik róla, küldvén hozzánk tudósait ismereteik gyarapítása végett. Székesfejevárt, e minden tekintetben magyar várost, első találjuk a lelkesek közt, kik megértették volt a kor intő szótát s siettek magyar bőkezűséggel gyarapítani a tőkét, melynek kamatait éldejük ma, s messze századokra élvezendik unokáink. — De hogy azonfelül tartalmilag is igyekszik ápolni s növelni ez intézetet, szólnak az 1811-ik évi muzeum actái, melylyel mint elsővel kedveskedett e város a muzeumnak.

1811-ik év márcz. 4 én országos vásár alkalmával nem messze az „arany sas“-hoz czimzett vendéglőtől bizonyos ráthóti fiu azon helyen, hol lovai a földet patkóikkal fölhányták pénzre bukkant. Mint ily alkalmattal már történni szokott kíváncsi tömeg gyűlt össze s hozzá látott a csillámlo érmeik gyűjtéséhez, miglen B. Alvinczi hadosztályához tartozó őrkatonák a helyszínére nem érkeztek s a tömeget el nem oszlatták. Ezek összezuzván a pénz rejtő cserépedényt, a „nagyosokaságu kincset“ kapitányukhoz bevitték, ki is a meghívott város előjárósága előtt a talált érmeket megszámlálta, megmérte s bepecsételvén őrizet alá helyezte a további intézkedésre. A város atyái e kincset a m. n. muzeumnak ajánlották föl, olyképp, hogy a várost mint földesurat illető harmad természetben a mu-

zeum legyen, a másik kétharmada pedig megbecsültetvén bankjegyekbe beváltassék, hogy a találó is megkaphassa öt megillető részét, nemkülönb a szolgálattevő katonák és hogy a szállítás költsége is ebből fedeztessék.

A lelet pedig állott 25 drb. arany-, 16 tallér-, 1 drb. forint-, 2 máriás-, egy septenarius- és 6214 drb. ezüst denárból; I. Mátyás, II. Ulászló, I. Ferdinánd s Szapolyai János királyok korából valók, két darab külföldi ezüst pénz is volt köztünk. A lelet súlya: 5 font és 8 lat volt.

Nem kell erős combinationalis erők, kitálatni, hogy hihetőleg valaki az akkori bizonyodalmak s zavarteljes időkben e vagyonát a zsákmányt szomjazó katonák elől rejté el, de a melynek újbóli bírásától a kaján sors megfosztá; most pedig nekem jutott szerencsés osztályrészemül a ráthóti fiu után e kincset utolag fölföldözöm

Szász Károly.

BORÁSZAT.

* Meghívás az Arad-hegyaljai borvására. Tartatik: Aradon, 1878. márcz. hó 16., 17. és 18-án. A magyar borvidékek között az aradi-hegyalja igen nevezetes helyet foglal el, mert nem csak annak 10,000 katastralis holdat meghaladó területe, hanem kedvező fekvésén, forgalmi s közlekedési összeköttetésén kívül, termékeinek kitünő anyaga és ennek tiszta kezelése is kiváló természeti s üzleti előnyöket biztosítanak számára. A londoni, párisi és bécsi világtárlatok, továbbá a belföldi kiállítások alkalmával az aradi borok mindig elsőrendű kitüntetésekben részesültek, de a jelen kor fejlődésének színvonalára mostanáig itt fel nem emelkedett kereskedelem nem tudta azok megbecsülhetlen előnyeiket kellőleg felhasználni. Az alig egy pár éve keletkezett kereskedelmi és iparkamarának is idő kellett, míg magát a borászat valódi szükségégei tekintetében tájékozta, de később csakhamar meg kellett győződnie arról, hogy az arad-hegyaljai boroknak csak alkalmat kell szerezni, s azok az őket joggal megillető helyet minden rendkívüli eszközök segélye nélkül is, csupán ismeretük terjesztése által, a versenyterén minden bizonyonnyal elfoglalják. Az aradi hegyalja kitünő termékei közül a fehér magyarai asztali bor zamat hűgység és könnyen emészthetőség tekintetében a legjobb francziaborokkal bátran sikra szállhat, s ezek felett még azon előnye van, hogy ritka mennyiségben tartalmazván citromsavat, bővebb élvezet után sem okoz kellemetlenséget, s a legmelegebb időben is vízzel vagy savanyúvízzel vegyítve kellemes üdítő itallul szolgálhat. A magyaradín kívül az aradi hegyalja egész sorával dicsekedhetik a jó minőségű fehér boroknak, mert kezdve Mokrától, Pankotán, Muszkan, Galsán, Világoson, Kuvinban, Kovaszinczon, Gyorokon, és Radnán azok évenként nagy mennyiségben termesztenek. A vörös borok közt legelől a ménesi aszu és ménesi vörös bor említendő, melyek jelenségét közlebről jelezni szükségtelen, mert azok a magok nemében ép ugy királyi tekintélynek örvendenek, mint a flonabb fehér borok közt a tokaji. Ezen vörös borok különben finom, egyhe, fűszeres és illatos zamatuk, bő czukor és villsav tartalmuknál fogva pártjukat ritkítják, és gyógyászati célokra, különösen az üdülők erejének gyarapítására nézve kitünők. Jeles vörös bor termeltetik továbbá nagyobb mennyiségben még Kuvinban, Gyorokon, Paulison és Baraczkán. Azonkívül riesling, cseison, szalma és egyéb boroknak is nagy készletével rendelkezik e vidék. Mindezen borok termelői nagyobb részt Arad szab. kir. városában laknak, az összes borkereskedés itt van központositva, mi annál könnyebben történetett, mert nincs az országban vidéki város, mely annyi közlekedési eszközzel rendelkezne, mint Arad, mely jelenleg négy vaspálya érintkezési pontját képezi, s az arad-hegyalja helységei közül Pankotán Világoson, Gyorokon, Paulison és Radnán rendez vasuti állomások vannak. A természet és üzleti segédesszük minden előnyeivel el van látva tehát e borvidék, mely jelenleg több kitünő természetű évek borkészletével rendelkezik. A kamara által rendezett borvására a legkülönfélebb borok igen nagy mennyiségben lesznek bejelentve, miért az a borkereskedőnek akár kész vásárlásra, akár e hegyvidék közelebbi megismerésére nézve, igen kedvező alkalmul fog szolgálni. A kamara által tavali ápril hóban rendezett borvására 102 termelő részéről több mint 40,000 hectoliter különféle bor volt bejelentve. Az idei borvásár alkalmával egyszerűs mind megengedtetik, hogy magyar és osztrák iparosok borászati eszközöket is kiállíthassanak, mi reájuk nézve annyiban haszonnal járhat, amennyiben gyártmányikat itt nagyobb érdekelt közönségnek mutatják be. Alulirt kereskedelmi és iparkamara ennél fogva azon felszólítást intézi a bel- és külföld t. cz. borkereskedőhöz és borforgasztó közönségéhez, hogy az általa rendezendő é. f. évi márczusi hó 16., 17. és 18. napjain tartandó arad-hegyaljai borvásárt meglátogatni sziveskedjenek. A kamara irodája (főtér színházi bér-épület,

északi re vonatkoz teend és legrovide 1878. ja delui-és elnök. Z
Vas csirkefog dalokkal dor. Mes A főváro a „Falu de a „C Nyelvezé minék n nem cs sek mell tott s a
Hé az alkot sos vig izlésünk tökéletes mulattam egymásu Látni a kéletessé tudatlan oly sok akaratja feladatira zelni, ho jutnak kerül ná azt a so hogy mi le régi b társadaló jönni, l osztály; hogyan Oh be bele, lás magatok tika, ne takaréko volt jele
K- ur 5-dik műve: (Bánkbá ral előad társaiert lett jutal doknye kik szin A dalmó ható, a Közönsé Cs kynyé ju ploermel táncz je kelt a j nagy ope ben az osztoztal és Philis szenvedé felvonás vendégü másik f művész babérko ték, kü kor riad zönség e
A rendezet sebben t ből öszs rosi zen rendezők dor ural A 8 induló l szünetek tonos j tartott r Ka frtot, me fensége Továbbá mentsics 5—5 frt Eze közszeré Kutasy Gusztáv Gyapay Tumler Erdélyi Bubb J Szigethi, Fog hálatjé nemes t vező he levő mi tártát 10

északi rész I. emelet) minden a borvásárra vonatkozó felszólításoknak készséggel eleget teend és a szükséges felvilágosításokat a legrovidabb idő alatt megadandja — Arad, 1878. január hó végén. Az aradi kereskedelmi- és iparkamara: *Deutsch Bernát* s. k., elnök. *Dr. Gaal Jenő* s. k., kam. titkár.

Színház.

Vasárnap, febr. 17-én adatott: „A csirkefogó“ népszimű a fővárosi életből, dalokkal 3 felvonásban. Irta Lukácsy Sándor. Meséje érdektelen, bonyadalma semmi. A főváros aljasaiból választotta hősét s talán a „Falu rosszának“ akart ellentétet alkotni, de a „Csirkefogó“ nem „Falu rossza.“ — Nyelvezetében sok a sikamlós, pedig ilyeneknek nem szabad színpadon történni, mert nem csak férfiak a nézők. Mind e kinövéssek mellett a karzat és földszint jól mulatott s a színház tele volt.

Hétfőn, febr. 18-án adatott: „A nők az alkotmányban“ Tóth Kálmán 3 felvonásos vígjátéka. A mit a csirkefogó roított izlésükön, azt Tóth Kálmán kedves darabja tökéletesen helyrehozta, mondhatom sohasem mulattam jobban, mint e darabban s ha egymásután 6-szor adják, 6-szor megnézem. Látni a falusi élet kinövéseit a maguk tökéletességükben; látni azt a becsületet, de a tudatlan képviselőjelöltet, a kihez hasonló oly sok van a mi parlamentünkben; hogy akarátja ellenére hogyan adja fejét a nagy feladatra; látni a sok hivatalkeresőt s elképzelni, hogy azok per fas et nefas hogyan jutnak hivatalba s megtudni azt, hogyan kerül nálunk annyi szemét felszínre; látni azt a sodrából kivett jó falusi tenasszonyt, hogy mikép lesz nagyságossá, hogyan nézi le régi barátjait s hogyan bomlik nálunk a társadalom; látni a pénzdobálást s nyitjára jönni, hogy miért megy tönkre a közép- osztály; látni a szédelést, mely ma mánia s hogyan ragadja magával az együgyű hiukat. Oh be gyönyörű tükör e darab, nézzetek bele, lássátok magatokat és borzadjatok meg magatoktól és józanodjatok ki. Nem a politika, nem a képviselőség, hanem a munka és takarékoság boldogít. Szép számú közönség volt jelen.

Kedden, febr. 19-én Bogyó Alajos ur 5-dik vendéjátékául adatott Erkel dalműve: „Bánkban.“ Bogyó ur ez este mint (Bánkban) nagyszerűen nézett ki s bravúrral előadott dalaiért valamint sikerült alakításaiért több ízben megérdemelt tapsokkal lett jutalmazva. Kitüntek mellette még Mándokyné (Melinda) és Kocsis Irma (Gertrud) kik szinte jeles előadásukkal tündököltek. A dalműv előadása általán sikerültnek mondható, a karok és zenekar praecis működtek. Közönség kevés számmal.

Csütörtökön, febr. 21-ken Mándokyné jutalomjátékául adatott: „Dinorah és ploermeh búcsú“ 2-ik felvonása. Az árnyék-tánc jelenetben mint mindig, most is remekelt a jutalmazott. Ezt követte: „Faust“, nagy opera első és harmadik felvonása, melyben az orosz-lánrsz szinte Mándokyné, de osztoztak vele az est dicsőségében Fekete és Philippovics. „Ördög Róbert“ változást szenvedett, mert hirdette volt a negyedik felvonás, melyben Bogyó Alajos kedvelt vendégünk szerepelt volna; de adatott egy másik felvonás, talán azért, hogy a két művész együtt versenyezzen a dicsőség babérokoszorujáért s valóban megis érdemeltek, különösen Mándokyné, a kit kiléptekori riadó tapsal fogadott a nagyszámú közönség s díszes koszorúval tisztelt meg.

LEVELEZÉS.

Bicske, 1878. febr. 19.

Tek. szerkesztő ur!

A bicskei könyvtár javára e hó 16-ára rendezett zártkörű táncvigalom a legfenyesebben sikerült, mit a vidék minden részéből összesereglett vendégek s Tuzák fővárosi zenekarán kívül leginkább az ügyes rendezők — Gröfner Viktor és Kégl Sándor uraknak — lehet köszönni.

A 8 órákor megkezdett vigalom a török induló lejárásával megnyitván csekély szünetek s az étkezés leszámításával folytonos jó kedv és derült hangulat mellett tartott reggelig minden fesz nélkül.

Kapott a könyvtár tiszta hasznát 100 frtot, melyhez járultak: József főherceg ö fensége s Hofman Agoston 10—10 frttal. Továbbá Seitz Ede, Brachfeld Arnold, Klemensics József és Székér György urak 5—5 frttal.

Ezen kívül nagyobb összeget adtak: közszeretettel álló szolgabírák Lits Gyula, Kutasy és Kármán ügyvédek, ügy Póór Gusztáv, Balogh György, Urházy Lajos, Gyapay Pál, Kanyó Sándor, Kálos Adolf, Tunler Ignác, Tóth Dezső, Zuber Vidor, Erdélyi István, Láng Aladár, Krikler József, Bubb János, ifj. Hoffman, Traxenmájer, Szigethi, Horváth stb.

Fogadják mindnyájan az olvasó-kör halálját s legnagyobb elismerését, mert ezen nemes tettük által a könyvtárt azon kedvező helyzetre emelték, hogy a már meglevő mintegy 1500 kötetnyi remek könyvtárát 100 forint erejéig ismét gazdagíthatja

a hazai és világirodalom műveivel. Adja az ég, hogy ha Philippinél nem is, de a jövő bicskei bálókban újra találkozhatunk kedves vendégeinkkel, kik közül, ha többekben megezdült a vér kedves szépeink látására s hangzott belőlük az isteni szó: „nem jó az embernek egyedül lenni“ s ez igék testé válnak, mint már bizonyos kedves családnál mutatkoznak is, — ennek csak örülni tudunk.

Szabad legyen még megenlitem, hogy Bicske mezővárosi közönsége török testvéreink javára Sztupa György urhoz beszállított 23 hliter tiszta búzát 128 frtot készpénzben, továbbá 10 kiló tépést s néhány ismét utban van, mit az iskolás gyermekek otthon téptek szabad óráikban. Ezen kívül az áldozatokra kész bicskei takarékpénztár ugyane czélra 30 frtot adott. Az egyes, s ezen kívül tett még több rendbeli adakozásokat — Bicskéről mintegy 500 frtot tevő összeg gyült török testvéreink részére; így hát „megfizettük mind, mivel csak tartozánk!“

Mány szinte 12 hliter buza és 50 frttal járult a muszka invasio által szerencsétlenné lett török testvéreink nyomorának enyhítéséhez.

Még egyet. Lits Gyula szolgabíró ur ez évi tan-szak kezdetén meglátogató iskoláinkat s a gondnokok utján kötelességükre tette az iskolázék tagjainak a tanszükség szaporítását, melyek nélkül az iskola csak olyan, mint a házaspár szeretet s a barátság bizalom nélkül.

Letts eredménye, mert a ref. iskolázék meghozta Görög István kereskedéséből a népiskolák számára berendezett mind a három természettani csoportot, ezenfelül még néhány tanszükség ásványgyűjtemény-nyel együtt, összesen 56 frt árárt. Meltó, hogy az ily ügybuzgó előjáróság neve megörökíttessék s példájuk másokra is hasson, mint jótékony eső a tikkadt földre.

Hogy Freud testvérek szódagyárt állítottak, s hogy Szabó Sámuel derek vállalkozó polgártársunk a fővárossal naponként közlekedő gyorskocsit rendezett be a közönség kényelmére ezt csak annyiban említem s hozom fel, hogy mindezek városunk előhaladásáról tanuskodnak s élénken hirdetik, hogy a mely város így halad, az el nem marad s joga van hinni, hogy minden mellőztetés s nyomtatás mellett is élni fog örök időkig.

Tisztelettel a viszontlátásig

Szente Pál.

Velenze, 1878. febr. 20.

Tek. szerkesztő ur!

Örömmel tudathatom, hogy a lelkesedés, illetve a szerencsétlen török menekült s sebesültek részvéte nálunk nem hogy kialvóféltben lenne, de újabb áldozatokat hoz és valóban szent czélra. Legujabban Dömötöri Német Sándor nyugalmazott huszárnagy ur semmi fáradságot nem kímélve, ügybuzgalmával összegyűjtött 316 ft. 80 krt, 3 db régi conv. huszást s egy román lent. A nemes tett nem szorul dicsőretnre. x

Vegyes.

Helyi hírek.

— **Megyénk közszeretete és tiszteletben álló főispánja** az országgyűlés főrendiházában a jelenleg tárgyalás alatt levő büntető javaslat mellett igen szép beszédet tartott, melyben a javaslat elfogadását ajánlta. A halálbüntetésnél a kötélt általi kivégzés mellett volt a nyaktilóval szemben. A főrendiház a módosítást el is fogadta s a nyaktiló elvetésével a kötélt általi kivégzést fogadta el.

— **A székesfejérvári „Jótékony négyelet“** 1878-ik évi márczius hó 4 kén tartja nyilvános álarcos táncvigalmát, mely sorsjátékkal leendő egybekötve. Tiszteletteljes bizalommal kéri fel tehát a bizottmány a t. közönséget, hogy a főt említett czélra himzett vagy varrt kézimunkát vagy más csekély tárgyat adományozni és így a jótékony czél előmozdításához járulni kegyeskedjék. Az adományozott tárgyakat 1878. márcz. 3-ig Zlinszky Istvánné urhölgy ó nagyságához (megyeház-tér), a kegyes adományozók nevével ellátva, kérjük küldeni, mely tárgyak most nevezett urhölgy lakásán márcz. 1-től fogva a táncestély napjáig folyvást megtekinthetők. Végül előre is tohücsölkök úgy az egyletnek, mint azon szülőkölködőknek forró köszönetét, kiknek érdekében föntebbi kérelmünk tiszteletteljes ismételní bátor-kodunk. A „Jót. Négyelet“ bálbizottmánya.

— **Műsorozat.** Szombat, febr. 23-án: Japániaiak — búvészet, bérlet szünet, először. Vasárnap, febr. 24-én: Japániaiak és „Két pisztoly“, 3 felv. Bogyó A. bucsu fellépte. Hétfőn, febr. 25-én: Japániaiak, bérlet szünet. Kedd, febr. 26-án: Japániaiak, bérlet szünet. Szerdán, febr. 27-én: „Dóra“ szimű, 3 felv. először. Csütörtök, febr. 28-án: „Fatinca“, operett, 3 felv., bérlet szünet, először. Péntek, márcz. 1-jén: Szünet. Szombat, márcz. 2-án: „Fatinca“, operett, 3 felv., bérlet szünet, másodsor. Vasárnap, márcz. 3-án: „Csirkefogó“, npsz. 3 felv.

— **A színházi részvénytársulat** táncvigalom szerdán tartott meg a színház termében, Közönség szép számmal jelent meg, bár a páholyok közül több üres volt. A calico-menét csinos volt több mint 60 jelent meg, azonban már a calico öltönyök-nél is sokan fényűzést fejtettek ki, mi pedig megrovandó. Ezután megkezdődött a tánc s reggelig tartott, a tánczosnók igen szép számmal jelentek meg; itt is az volt a hiba, hogy kevés tánczos volt, bár a fiatalok szép számmal jelentek meg, de csak nézőnek. — A csárdást legnagyobb kedvvel tánczolták. A bálnak csak a reggeli virradat vetett véget.

— **A közelebbi városi rendes közgyűlés** márczius 11-én fog megtartatni, ez ülésen fognak az ujon választott bizottsági tagok igazoltatni.

— **A Vörösmarty-kör** multkori táncestélye szép tiszta jövedelmet eredményezett, s a szép siker folytán még a bőjt folyamára alatt rendezetik ismét néhány hasonló estély.

— **Meghívás.** A székesfejérvári iparos-ségek betegsegélyző-egyletének tagjai f. évi márczius 3-án az egyleti szállón, Kunkel Ferencz ur vendéglőjében az egylet pénztára javára táncz mulatságot rendeznek, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. Az egylet czélja: az iparos-ségek betegsegély vagy halálozás esetén — valamint a bevándorló iparos-ségeket is — segíteni. Nemes és jótékony a czél! Szíves pártfogásért esd a **rendező bizottság.** Kezdeté 7 órákor. — Belépti-díj: magánjegy 50 kr., családjegy 80 kr. Jegyek előre válthatók Klökner Péter ur könyvkereskedésében este a pénztárnál. Felülízetések köszönettel fogadtatnak és nyilván nyugtáztatnak.

— **A székesfejérvári takarékpénztár** 1878-dik évi január havi üzletkimutatása. Bevétel: Pénztári maradvány deczember hóról 194563 fr. 65 kr. Betétekben 196256 fr. 90 kr. Kölcsönökből 19029 fr. Előle-gzésekből 1932 fr. Váltókból 134961 fr. Kamatokból 13307 fr. 68 kr. Különbé díjak és illetékekből 978 fr. 37 kr. Összesen 561028 fr. 50 kr. — Kiadás: Visszafizetett betéteket 175717 fr. 98 kr. Ezek kamataira 20867 fr. 14 kr. Ingatlan javakra adott kölcsön 27630 fr. Előlegezésekre 4486 fr. Váltókra 122903 fr. Kezelés és vegyes kiadásra 3066 fr. 72 kr. Ingatlanokra 2506 fr. 17 kr. Pénztári készlet január 31-kén 203851 fr. 49 kr. Összesen 561028 fr. 50 kr.

— **Hymen.** Megyénkben jól ismert Heinrich Sándor sárkereszturi földbírtokos a napokban jegyezte el a kedves és kellemes Boda Mariskát, Boda Imre inspector derek leányát. Kívánunk áldást e kötendő frigyre!

— **A székesfejérvári felsővárosi olva-sókör** 1878. márczius 2-án az „arany-sas“ vendéglőben táncczal és tombolajátékkal egybekötött zene-estélyt rendezend, melyre a t. cz. közönség tisztelettel meghívatik. A tiszta jövedelem az olvasókör és könyvtára javára fordítatik. Belépti-díj 50 kr., család-tagok után egyenként 10 kr. Egy tombolajegy ára 20 kr. — Felülízetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté 8 órákor. **A rendezőség.**

— **Jutalomjátékok.** Jövő hét folytán leendő Enyváry Sarolta jutalomjátéka; ezután pedig közkezdveltségi népszimű- és operette énekesnők Popovics Mari jutalomjátéka leendő. Nagyon kár, hogy ily későre maradt, de reméljük, hogy e kedvelt művésznő érdemeihez képest közönségünk kitüntetéssel fogja támogatni jutalomjátékát.

— **Gyűlések.** A fejemgyei takarékpénztár rendes évi közgyűlést márczius 10-én fogja megtartani, ugyancsak márcz. 17-én tartatik meg a kereskedelmi bank közgyűlése.

— **A püspöki szék** mint halljuk még egy ideig üresen marad. Az új püspök a helybeli káptalanból fog kiszemeltetni. Nagyon helyesen.

— **Köszönetnyilvánítás.** A székesfejérvári izr. négyelet által folyó hó 16-án tartott táncfüzérke tiszta jövedelme 705 fr. 23 kr. volt; ez alkalommal felülízetni sziveskedtek: Mileh Izr. 7, Steininger Mór 7, Bischitz Mór 5, Kuhner Dávid 5, Deutsch Ignác 5, Pick Ignác 5, Schwarz Nánth 5, Deutch Simon 5, Schönfeld Ignác 5, Wertheim Herman 5, Wertheim S. L. 5, Schlesinger Lipót 5, Reichard Mór 5, Schlesinger Aron 5, Horchy Antalné 4, dr. Trostler Miksa 3, Politzer Miksa 3, Herzog Jak. 3, Grünfeld Herman 3, Grünfeld Ign. 3, Weiner Sámuel 3, Klein József 3, Morgenstern Sándor 3, Tull Kár. 3, Sommer Mór 3, özv. Wertheim Mózesné 3, Wurm Ign. 3, dr. Neumann Armin 3, Fel-mayer Károly 3, Kreizler Zsigm. 3, Kreizler Sámuel 3, Perl Sándor 3, dr. Bloch Ede 2, Kohn Rudolfné 2, Stauber Mór 2, Deutsch Manó 2, Alföldi Lipót 2, Herczeg Ignác 2, özv. Ullmann Ferenczné 2, N. N. 2, Perl Samu 2, Reinitz Lipót 2, Fritz Józsefné 2, Hahn Jakab 2, Deutsch Lipót 2, Lamberger Henriette 2, Wertheim Samu 2, dr. Planer Béla 2, Löwenstein L. 2, Pinkasz Zsigmond 2, Szöllösy Mór 2, Deutsch Herman 2, Fischer Gusztáv 2, Paul Mór 2, Ausch Pál 2, Langráf Gáb. 2, Márkus Simon 2, Grünfeld Antal 2, Havranek J. v. kapitány 2, Lusztig Manó 2, Weiner Jakab 2, Kiss Ignác 2,

dr. Felner Tiv. 2, Topics Alajos 2, Singer Bernát 2, dr. Scheiber 2, Neumann Lipót 2, ifj. Singer Simon 2, ifj. Schlámmáinger J. 2, Rosenfeld Lajos 1.50, Weiss Samu 1, özv. Heller Ignáczné 1, Goldschmidt Sámuelné 1, özv. Gerber Lipótné 1, Horváth Böske 1, id. Berendorfer Miksa 1, Krausz N. 1, Neumann M. D. 1, Glasner 1, Modern Josefín 1, ifj. Berendorfer Miksa 1, Felner Ign. 1, Fuchs 1, Wiener Bertalan 1, Strausz Salamon 1, Reit-linger Adolf 1, Schlesinger Ign. 1, Deutsch J. A. 1, Landesmann D. 1, Silber József 1, Stern Lipót 1, Deutsch 1, Vértessy József 1, dr. Ligeti József 1, Spitzer 1, Weiss K. 1, Krenn 1, Glaser 1, Berger 1, Strasser 1, Singer Herman 1, Reinitz 1, ifj. Heller 1, Forinyák ezredes 1, Mandl 1, Felner Soma 1, Meisel Ede 1, Felner Károly 1, Gansel L. 1, Strausz Rezső 1, Schön D. 1, Lusztig Adolf 1, Lusztig Béla 1, Krausz Ignác 1, Deutsch 1, Gansel Rozalia 1, Ehrlich 1, dr. Vész 1, dr. Ráday 1, Tóth Aladár 1, Braun gyógyszerész 1, Grünfeld 1, Brust Jak. 1, Bischitz 1, Kalteneker Márton 1, Schön L. 50 kr., Makk János 50 kr. Összesen 260 fr. 50 kr. — Fogadják a kegyes adakozók az egylet által támogatott szegények nevében legőszintébb hála-köszönetem kifejezését. A füzérke anyagi eredményéhez nagy mérvben azon szives egyleti tagok és más emberbarátok járultak, kik részt a kisorsolt nyere-ménytárgyakat ingyen felajánlani kegyes-kedek, részint pedig a sorsjegyek elárusí-tása körül buzgólkodtak. Mindezeknek egy-letünk nevében legbensőbb köszönetemet mondom. Végre kötelességemnek tartom a tánczestély buzgó rendezőinek névszerint Epstein Gyula, Felner Ignác, Fischer Gusztáv, Perl Sámuel és Wertheim Sámuel urak-nak a rendezés körül tanusított tapintatos eljárás és egyletünk érdekében hozott anyagi áldozatukért hálás elismerésemet nyilvánítani. Székesfejérvárott 1878. febr. 20. *Özv. Wertheim Mózesné*, az izr. négyelet elnöke.

— **Utaink rozsak,** különösen Zámoly-felé majdnem járhatlan mi az összeköttetést tetemesen nehezíti. Jó volna bizony ezen is segíteni a város és a község együttes közreműködésével.

— **Köszönetnyilvánítás.** Felejthetlen kedves férjem temetésén megjelent t. közönség szives részvéteért fogadják legmélyebb köszönetemet. Tisztelettel: *özv. Jádý Ferenczné.*

— **Színházunkban** közelebb ismét új vendégzereplések lesznek és pedig nevezetesebb művészek fognak Budapestről lejönni. Az intendatura e tapintatos eljárása dicsőretet érdemel.

— **A városi bizottsági tagok** választása márczius hó 7-kén fog megtartatni minden városrészben. Mint értesültünk több helyen változás lesz, de szükséges is az ha újabb elemek kerülnek be a városi bizottsági terebbe.

— **Vaalról** értesítenek bennünket, hogy ott ugy a városban, mint határában a köz-sági utra mint fordítanak s valóban el-hagyatott járhatlan állapotban van, holott a szomszédos községekben mindenütt gondos-kodtak arról, hogy a mennyire lehet az utak-at jó karban tartsák. A mult heten or-szágos vásár levén a vásározók közül igen sok kocsjá lova belesüllyedt a roz utba s ugy kellett a kocsiat szétszedve kihuzni. — Felhívjuk ezen közlekedési tekintetből ká-ros állapotra a járás szolgabíró figyelmét, reméljük erélyesen fog a község ellen fel-lépni. (Beküldetett.)

— **Köszönetnyilvánítás.** Azon tisztelt közönség, mely boldogult emléktő leányom temetésénél megjelent fegadják saját és családóm mély köszönetét. — *Idősb. Udvardy Ferencz.*

Fővárosi hírek.

— **A Deák Ferencz** siremlékének Gerster Kálmán által ujonnan átdolgozott költségeloiránya 99704 frt. 27 kr-ra ug.

— **Halálozások.** Mészáros Ferencz miniszteri osztálytanácsos a legkitünőbb állami tisztviselők egyike és Staffenberger István a főváros sok érdemű veteránja elhunytak.

Országos hírek.

— **Valeria főherczegnő** Gódöllön. Mig a magyar király ő felségét az országos gondok tartják elfoglalva s a királyné és Rudolf trónörökös távol a hűen szeretett magyar néptől és földtől, a ködös Angliában időznek, addig az uralkodó család legifjabb sarjadéka a kis Maria Valeria főherczegnő itt közöttünk Gódöllön, a királyi kastélyban mulat.

— **Légrádon** egy török, ki Kanizsáról Eszékre akart utazni, a Drávába ugrott, de kimentették a vízből. A szomorú elhatározásra, valószínűleg hazájának szomorú sorsa kényszeríté.

— **A bécsi** lottóigazgatóság főpénztárnoka Leitner Ferencz 7900 frt. elikkasz-tása után megszökött.

— **Gyöngéd elhatározás.** Egy háztulaj-donosnak a leányát megkérte egy fiatal ember, kit az apa ki nem állhatott ugyan, de a leánynak tetszett. Az ifju pár tudta,

hogy a leány apja nem fog házasságukba egyezni, tehát elhatározták, hogy megszöknek. — Az idő erre meg volt határozva; az óra elérkezett és a férfi hácsót támasztott az ablak alá, — s a leány pár perc alatt karjaiban volt. Két tüzes paripa várt rájuk s csakhamar távol voltak az apai háztól. Idő múltával a leány szólt: „Láthatja, mily bizonyítékát adtam szerelmeknek, de ugyebár ön jó férjem leend nekem.“ A férfi kedélytelen zord természetű lévén, nyersen viszonozta: „Talán lesznek, talán nem.“ A leány nem válaszolt neki, hanem néhány pillanat múlva meglepetve kiáltott fel: „Jaj mit csináljak? a pénzemet otthon a szobámban felejtettem!“ „Ugy vissza kell mennünk érte“ mondá a férfi. Nemsokára hazatértek, a hácsót újra az ablakhoz támasztották és a leány visszatért szobájába, míg a darabos természetű szerető kint várakozott. De a leány csak nem jött és a férfi gyöngéden szólt: „Soká jön még?“ A leány kinézett az ablakon és mondá: „Talán megyek talán nem!“ Ezzel bezárta az ablakot.

— **Elitelt uzsorás.** Nagy Szebenből írják: Klimákovits Antal nyugalmazott adótitst, ki az utóbbi időben hallatlan nagy uzsorájával százezrekre tett szert és a ki annyi szegény hivatalnokot és katonatisztet tett szerencsétlenné, több családapát és fiatal embereket öngyilkossá, családi büntényben és becületsértési vétségben bűnösnek találván, hetenként egy napi böjttel súlyosított két havi börtönrre, 19 éves nagy reményű Damasius nevű fia pedig, ki okmányt hamisított, 8 napi fegyságra ítéltetett.

Külföldi hírek.

— **A pápaválasztás** reményen felül gyorsan megtörtént, pápának Pecci bíbornok választotta meg, ki is XIII. Leo nevet vett fel. Az új pápát mivel, tudományos és szabadgondolkodásu embernek mondják.

— **Az európai állapotok** még mindig bizonytalanok. A congressus kérdése foglalkoztatja a sajtót, bár nagyon furcsa színben tünik ez is elő.

— **Bismark** nyilatkozata a keleti kérdésben reánk nézve nem kedvező.

— **A pápa életrajzát** sokan közölték a mai napig, különféle terjedelemben és alakban; de azt nem minden életírója szötte bele, hogy a régóta tisztas, jámbor aggastyán egykor helyke legény volt a gáton, mikor még mint kapitány fesszes uniformisban szolgált a pápai testőr-ezredben s nagy szelet csapott a római hölgyek körül; élénk kedélyű, szellemes ifjú volt, szívesen látott vendég a pápai székhely előkelő társas köreiben, nagy széptevő a hölgyeknél. Ma is beszélnek, hogy a fiatal gavalér milyen férfias szépségben virágzott, mily ügyesen udvarolt. Mint Mastai gróf ugyancsak udvarolt, mulatott, tánczolt és — szeretett, s nem egyszer bejárta kalandra a várost kedves barátjaival: szóval a papi ruháért nem nagyon rajongott. Rómában mindenki tudja az esetet, a mint Piusz egyik régi szépe, már mint pápát meglátogatta s a papucsát megcsókolta, azt mondá ez neki mosolyogva: „Bizony mai nap már, herczegnő, nem úgy vagyunk a tánczal, mint valaha a „Palazzo Corsini“-ban.

— **Hogy áll a világ Bukarestben?** A bukaresti lakosság állapota a háború kitörése óta, napról-napra nyomasztóbb. — Az élelmiszerek ára kétszeres, háromszoros, sőt négyszeresre is emelkedett. Készén nincs; a tüzi-fa olének ára 120—150 frank. A rablások, tolvajlások napirenden vannak. A háborúval járt szerencsétlenséget neveli a Drubovitzai áradás, mely mindkét partján levő városrészeket elöntötte. Sok utcában a víz két-három lábnyi magas s a lakosok csónakon járnak; sok vert falú ház már bedől, az inség nagy s a segélyforrások már apadóban vannak.

Gabona-ár február 23-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	11	40	11	20	11	—
Kétszeres	8	50	8	20	8	—
Rozs	7	80	7	60	7	50
Árpa	8	20	8	10	8	—
Zab	6	40	6	30	6	20
Kukoricza	7	10	7	—	6	90

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**
Szerkesztőtárs: **Hattuyfy Dezső.**

Hirdetések.

Árverési hirdetés.

A székesfejvári e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy székesfejvári sz. kir. város házépítészre végrehajthatóknak özv. Polczér Jánosné Péntes Magdolna végrehajtást szenvedő ellen 275 frt. s járuléka erejéig végrehajtási ügyében, a sz. fejvári 4699. sz. tjkvben A+1. sor 937 (IX.) hr. sz. a. foglalt alperesné nevének álló s 1000 frtra

Klökner Péter, kiadó-tulajdonos.

becsült ingatlanság az 1878. évi márczius hó 12-ik napján d. e. 9 órákor mint első, és 1878. évi aprilis hó 13-ik napján d. e. 9 órákor mint második határidőben Sz. Fejervárott megyeház II-ik emeleti folyosón megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.:

1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alól az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 100 frtot készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első árverés jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 6 hónap alatt, — minden egyes részlet után a birtokbalépés napjától számított 6% kamatokkal együtt, ezen kir. törvényszék telekkvi osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli kir. adó — mint bírói letéti pénztárnál lefizetni, — a bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjától tűzkár ellen biztosítani.

5) Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból eszközöltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a prts 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Kelt a székesfejvári e. f. kir. tszéknek 1877. évi június hó 1-jén tartott telekkönyvi üléséből.

Danitz, kir. tszéki elnök.
Szekfü, tanácsjegyző.

!Most vagy soha!

A bukott első genfi óragyár

tömegdönksége, mely tömeges óra-készleteit az ottani piacon képtelen elárulítani felajánlá nekünk gyártmányainak az itteni piacon való egyedüli elárulását, s azok

70%-al a becsáron alól végelárusítatnak.

A raktáron találtak:

2000 db. valódi pompás hengeróra, nehéz, valódi ezüst képenyvel 7, 7.50, 8, 9 frtig.

1500 db. jóljáró valódi ezüstnehéz horgonyóra, dbja 9, 10, 12 frt.

600 db. valódi ezüst remontoir óra, melyet kulcs nélkül lehet feluztatni, dbja 14, 15, 16, 18 frtig.

1000 db. valódi érték s női óra a legfinomabb és legdiszesebb kiállításban valódi ezüstből, tűz-aranyozással, 8, 10, egész 12 frtig.

500 db. valódi hitelesített aranyóra dbja 22, 24, 26, egész 45 frtig, az arany valódiságáért jótállás nyújtatik.

700 db. valódi arany női óra a legpompásabb kivittel 16, 18, 20 frtől fejjebb.

2000 db. aranyutántat vagy állany ezüst zsebóra, melyet magok az ékszerészek sem képesek a valódi arany- és ezüsttől megkülönböztetni dbja 4 frt.

1000 db. hengeróra a legtisztább és legfinomabb állanyezüstből (e. züstutántat) dbja 6, 7 frt.

Minden egyes óra jóljárásáért 1 évi jótállás nyújtatik.

Szoba- és ingaórák megrendelésénél, megfélelőleg kéretik, s a rakasz külön a vételi áron fog felszámíttatni.

Jegyzet. Minden zsebbóra vevő ingyen

kap egy valódi tiszta Double-Talmi-arany óraláncot, medaillon és órakulccsal együtt, szebb és gyakorlatibb, mint a valódi arany.

Megrendelések utánvétel vagy a pénz előleg bekielése mellett ameddig épen a készletben tart, elfogadotnak és a

Liquidation der „Ersten Genfer-Uhrenfabrik“ Bécs, Taborstrase, zum schwarzen Adler“ céghez intézendők.

Möller's Thran, in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, Lofoten-Inseln (Norwegen) aus frischen ausgesuchten Lebern hererit, ist von Hassgelber natürlicher Farbe bei angenehmen olivenöligem Geschmacke, fast geruchlos und kann vermöge seinen leichten Verdaulichkeits selbst von dem schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-Etiquette und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischändler ausgeschlossen wird; Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Naturproduct zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: Brust- und Lungenleiden, Skropheln, Drüsenkrankheiten, Schwelchlichkeiten etc. vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publicum gehegten Vorurtheil zu begegnen, dass „brauner Thran“ medizinisch wirksamer sei als die blaugelben, sogenannten weissen Sorten, so empfehle ich die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran, seine Bereitung und Verfälschung einer geneigten Beachtung.

Ausstellung 1876. Philadelphia gegen sämtliche Concurrrenz der Welt der einzige erste Preis.

Zu beziehen durch alle renommirten Apotheken und Material waaren-Handlungen der Monarchie.

General-Depot in Wien: Paul Eckard III., Heumarkt 7.

Preis per Flasche Oe. W. fl. 1.

Depot:

Diebálla György
Apotheke in Stuhlweissenburg.

Tenyészkos-eladás.

Gróf Zichy Pál ur ő méltósága nagy-höröcsöki törzs-juhászatánál 40 darab

kitünő gyapdús tenyész-kos eladó.

Déli-vaspálya állomás Szabad-Batthyán 1/4 óra, posta Sárbogárd.

A gazdatisztség.

A birodalom első orvosi testületei által megvizsgált és kitünő használhatósága miatt engedélyezett

köszvény-vászón köszvény, csúz, (tagszagatások, keresztcsont-fájás) orbáncz, mindennezü görcsök ellen a kezekben s lábokban és különösen ér- és tagdaganatok, ficamítások és oldalszurások ellen első gyors és biztos gyógyszer gyanánt használható.

Használati utasítással ellátott csomagokban ára 1 frt. 5 kr., kettőzött minőségű súlyosabb bajokra 2 frt. 10 kr.

Dr. Hufeland hírneves orvos ezt mondja orvosi művében. Két baj létezik, mely ellen az orvosi tudomány haszaltalan látszik keresni a gyógyszert: a fejköszvény és a podagra; ez a gyógyszer a fentebbi köszvény-vászón alkalmazása által fel van találva. Ugyazintén a hírneves

parisi általános sebtapasz bármennemű sebek, gonyedések és daganatok, fagysebek és tyukszemek ellen. — Egy tégely használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható Székesfejvárott **DIEBALLA GYÖRGY** gyógyszerárban.

Megye-tér 2-ik szám alatti

H Á Z

szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni ott helyben.

Árverési hirdetés.

A székesfejvári kir. tszék mint tkkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Vinter József végrehajtonak Lefcsik Pál és neje Cserveni Anna soóskuti lakos végrehajtást szenvedő alperesek elleni 155 frt. tőke és jár. iránt folyamatban levő végrehajtási ügyében a soóskuti 194. sz. telekjvkben A 1. 2. sor, 317—319. hrsz. a. bevezetett és 400 frtra becsült ház, belsőség és kertből, ugy 3. sor 335. hrsz. alatt felvett és 50 frtra becsült szérús kertből és 4. sor, 1037. hrsz. alatti 299 frt. 5) krra becsült legelő földből álló ingatlanságokra az 1878. évi márcz. hó 16-ik napján d. e. 9 órákor mint I-ső és 1878. évi april hó 16-ik napján d. e. 9 órákor mint II-ik határidőben Soóskut községében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett eladatni fognak u. m.:

1) Kikiáltási ár a fennebb részletesen kitett becsár, melyen alól az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis készpénzben, v. ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig: az első 1/3-át az árverés jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt, a második 1/3-át ugyanazon naptól számított 2 hónap alatt; a harmadik 1/3-át ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszk, tkvi. osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a székesfejvári kir. adó, — mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. — A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjával tűz-kár ellen biztosítani.

5) Az árverés jogerőre emelkedése és az első részlet lefizetése után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból eszközöltetni. — Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni — és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnék, hogy e részbeni keresetüket e hirdetésnek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. tszék tkvi hatóságánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár fölöstása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, — ellenkező esetben Fejér Ferencz helyb. ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a sz.-fejvári kir. trvszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi június hó 8-án tartott üléséből.

Madaras, kir. tszéki helyettes elnök.
Szekfü, kir. tszéki jegyző.